

Dimarts XXXIV durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 21,5-11): En aquell temps, alguns parlaven del temple i de com estava decorat amb pedres precioses i amb ofrenes votives. Jesús digué: «De tot això que veieu, vindran dies que no en quedarà pedra sobre pedra; tot serà enderrocat».

Llavors li preguntaren: «Mestre, ¿quan passarà tot això i quin serà el senyal que està a punt de succeir?». Ell digué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar. En vindran molts que es valdran del meu nom i diran: ‘Sóc jo’, i també: ‘El temps arriba’. No aneu darrere d'ells. Quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us esglaieu: cal que això succeeixi primer, però la fi no vindrà de seguida».

Després els va dir: «Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; hi haurà grans terratrèmols i pertot arreu fams i pestes, fets espantosos i grans senyals al cel».

«No en quedarà pedra sobre pedra»

+ Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui escoltem astorats la severa advertència del Senyor: «De tot això que veieu, vindran dies que no en quedarà pedra sobre pedra; tot serà enderrocat» (Lc 21,6). Aquestes paraules de Jesús es troben als antípodes d'una així anomenada “cultura del progrés indefinit de la humanitat” o, si voleu, d'uns quants capdavanters tecnocientífics i políticomilitars de l'espècie humana, en imparabile evolució.

Des d'on? Fins on? Això ningú no ho sap ni ho pot saber, llevat, en darrer terme, d'una suposada matèria eterna que nega Déu usurpant-ne, tanmateix, els atributs. Com intenten de fer-nos combregar amb rodes de molí els qui refusen de combregar amb la finitud i precarietat que són pròpies de la condició humana!

Nosaltres, deixebles del Fill de Déu fet home, de Jesús, escoltem les seves paraules i,

fent-les ben nostres, les meditem. Heus ací que ens diu: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar!» (Lc 21,8). Ens ho afirma Aquell que ha vingut a donar testimoni de la veritat, tot afirmant que els qui són de la veritat escolten la seva veu.

I heus aquí també que ens assevera: «La fi no vindrà de seguida» (Lc 21,9). La qual cosa vol dir, d'una banda, que disposem d'un temps de salvació i que ens cal aprofitar-lo; i, de l'altra, que, de totes passades, la fi vindrà. Sí, Jesús, vindrà «a judicar els vius i els morts», com professem en el Credo.

Lectors de Contemplar l'Evangelí d'avui, benvolguts germans i amics: uns versets més endavant del fragment que ara comento, Jesús ens estimula i consola amb aquestes altres paraules que, en nom seu, us repeteixo: «Amb la vostra perseverança salvareu la vostra vida!» (Lc 21,19).

Nosaltres, fent-li cordial ressò, amb l'energia d'un himne cristià i català, ens exhortem els uns als altres: «Perseverem, que ja amb la mà toquem el cim!».